

Zihe pildi lugu

Mulle on alati meeldinud joonistada ning olen osalenud ka mõnel joonistusvõistlusel. Mõnedel nendest on mul ka hästi läinud ja seetõttu on nendel osalemine väga motiveeriv. Iga kord on põnev mõelda teema peale ja see paberile kujundada.

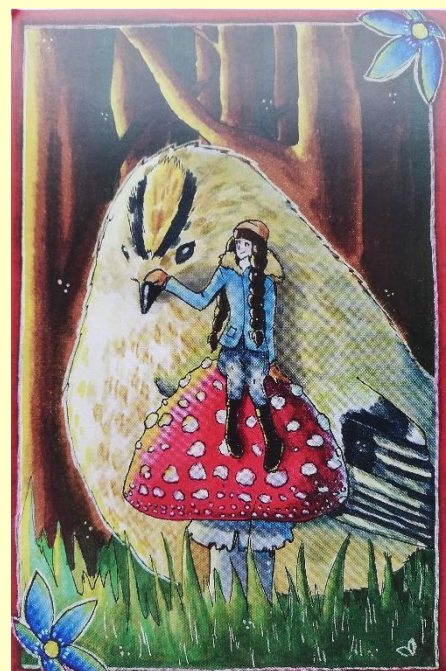
Sügisel pakkus õpetaja Maarja Jõevee välja võimaluse osaleda konkursil „Eesti koolilaste metsapostkaart“. Olen seal ka aasta varem osalenud, kus tulemus tuli väga positiivne ning mõte ka seekord osaleda pakkus huvi. Seekord pidi joonistama metsast saja aasta pärast. Teema mulle meeldis ning mõte hakkas kohe jooksuma. Ütlesin õpetajale, et olen nõus ja hakkasin postkaardiga tegelema.

Inspiratsioon tuli mul kiiresti, kuid ma polnud veel päris kindel, kuidas seda paberile kanda. Mõtted jooksid peas ringi, aga siis hakkas mulle üks neist täitsa meeldima. Mõtlesin joonistada hiigelmetsast. Eialgu joonistasin inimese hiiglasliku putuka seljas ratsutamas, kuid see ei tulnud mul nii hästi välja ja ei tundunud ka „see õige“ mõte olevat. Siis torgatas pähe joonistada lind, mulle on linnud kuidagi meeldima hakanud. Mõtlesin kohe Eesti kõige väiksema linnu, põialpoisi, peale. Selle väikese linnu suureks muutumine sümboliseeriks justkui terve metsa hiiglaslikuks muutumist. Kärbseseene joonistasin sinna sellepärast, et selle punane värvus on väga silmatorkav. Idee tundus mulle loogiline ja hakkasingi tegutsema.

Kavandi tegin valmis koolis kunstiringis. Näitasin seda õpetajale, talle meeldis, ning jätkasin pildiga kodus. Postkaardi enda joonistamisega mul väga kaua ei läinud, kuna suutsin selle jätta viimase päeva peale. Kui mul koolis see meelde tuli, et homme vaja see posti panna, tuli kerge hirm sisse küll. Õnneks lõppes koolipäev varem kui teistel päevadel ning sain postkaardiga kohe tegelema hakata. Joonistamine sujus hästi ning sain selle kiiresti valmis. Järgmisel päeval viisin postkaardi kooli, õpetajale meeldis ja pilt pandi posti.

Läks veidi aega mööda, kui sain teada, et minu postkaart on rahvahääletusele välja valitud. Konkursile saadeti kokku 3884 tööd, millest 100 pääses rahvahääletusele. Olin väga õnnelik nende uudiste üle, kuid samuti ka närvis, kuna oli ees nädalapikkune hääletus, kus 24 kaarti sajast on võitjad. Kontrollisin pere ja sõpradega pingerida päevas ikka mitu korda. Viimane päev oli kõige hullem, kuna siis hakkasid kõik viimasel hetkel hääletama ja järjestus võis muutuda minuti jooksul. Lõpuks sai hääletus läbi ning oli väga hea meel näha, et ka minu postkaart on 24 hulgas.

Sain sellest võistlusest endale väga positiivse uue kogemuse, mis mulle kindlasti meelde jääb. Mul on väga hea meel, et sain konkursil osaleda ja et mu tulemus ka hea oli. Soovin kindlasti ka tulevikus sellistel võistlustel osaleda. **Carolina Treu, 9.kl**

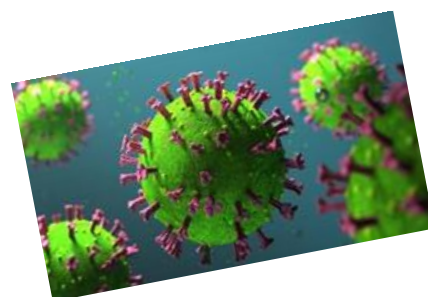
„Hiigelmets“ Carolina Treu, 9.kl

Unistada võib:

- *Kooliball märtsis
- *Laulud ja tantsud tähtedega aprillis
- *Jüriööjooks 23.aprillil
- *Öökool aprillis või mais
- *Taidluspidu aprillis või mais
- *Perepäev mais
- *Koolilõpp = 10.juuni, sest jookseme 23.aprillil☺
- *9.klassi lõpuaktus 17.juunil 18.00
- *12.klassi lõpuaktus 19.juunil 15.00

„Lootus sureb viimasena“

Endiselt segab meie plaane covid-19, kuid me ei kaota lootust.

Jõulupidu Sillaotsal

1.veebruari pidas 3. klass Sillaotsa talumuuseumis oma jõulupidu. Tähistasime seda küünlapäeva programmiga, sest Lääne-Eestis kestis vanasti jõuluperiood küünlapäevani. Kõigepealt valmistasimegi ise küünlaid. See oli päris väsitav, ses iga kord tuli pärast küünla kastmist üks ring kõndida, et küünal hanguks. Nii tegime umbes 20 tiiru. Veel näidati meile, kuidas vanasti kuusk oli ehitud ning meenutati vanu jõulukombeid. Meil olid ka toredad tegevused õues. Kõige ägedam oli õpetajat suure kelguga lükata. Ka oli meil vahva tõukekelgu võistlus vanade kelkudega. Mõni laps nägi esimest korda sellist kelku. Päeva lõpetasime püstkojas lõkke ümber, kus me grillisime vorste, viinereid ning vahukomme. Kõige lõpus saime ka kätte oma jõulukingid, milleks pidime luuletust lugema või laulma. Oli väga äge päev! **3. klassi õpilased**

Küünlapäevatrall. R.Leidsalu fotod.

← **Vastlapäevatrall.** P. Laanemetsa fotod.

Kolm nädalat peale küünlapäeva ei saanud enam õues kelgusõitu teha, sest ümberringi oli jääne kuumaastik. Vastlapäeva tähistati võimlas. Lapsed lustisid sellegipoolest, pealegi sai pärast hernesuppi ja vastlakuklit süüa.

Õppesõit Järvamaale

Kooli õpetajad ja töötajad tegid toredate väljasõidu Järvamaale. Külastasime Paide ordulinnust. Selle rajamist alustati juba 1267. aastal. Linnusele ehitati 8-kandiline kaitsetorn Pikk Hermann, mis sõja ajal 1941. aastal purustati, kuid Jüriöö ülestõusu 650. aastapäevaks ehitati vallitorn uuesti üles. Selles on 8 korrust. Tornis asub Wittensteini Ajakeskus. Ajamasina rolli täidab lift, mis viib ühest ajastust teise. Erinevatel korrustel saab tutvuda muinas- ja orduaja, kuningate ja tsaaride aja, okupatsiooni- ja eesti aja ning taasiseseisvumisajaga.

Kuna oli jõulude aeg, siis programm sisaldas eri aegade jõulukombeid ning jõulude sööke ja jooke. Liikusime läbi erinevate aegade, programmi vedasid erinevad inimesed - kes jutustas mõnda lugu, kes lõi lahti laulu ja kes mängis pilli, meil tuli tantsida ja laulda. Tuuri lõpetasime kõige viimasel korrusel, kus saime maitstva lõunasöögi. Oli tore ringkäik.

Edasi võtsime ette teekonna Väätsa rahvamaja juurde, kus juba viiendat korda kaunistatakse jõuluteemalised vaateaknad. Seekord oli üle 150 lapse ja lapsemeelse täiskasvanu kaunistanud rahvamaja (2 korrust) 53 akent. Kõik olid eriomelised ja ilusad. Akendel süüdati tuled I advendi ajal ja kuni kolmekuningapäevani sai rahvas seda ilu imetleda. Mullu oli 15 tuhat inimest vaatamas käinud.

Siin tekkis mõte, et miks ei võiks meiegi koolis jõulude eel kaunistada alumise korruse aknad - kutsuda appi lapsevanemaid ja teisi täiskasvanuid. Vähemalt 25 akent võiks niimoodi ära kaunistada. Oleks endal ilus vaadata ja teistelgi põnev vaatama tulla. [Mai Jõevee](#)

Väätsa rahvamaja aknad, foto autor Ago Tammik

17. märtsil kogunes terve koolipere kultuurimajja, sest külla tuli muusik [Silver Sepp](#). Ta õpetas meile muusika tegemist käepäraste vahenditega. Kes oleks võinud arvata, et redelipulkadest ja toolijalgadest võib tulla räpilikke helisid. Või et jalgrattarehvi saab suurepäraselt trummina kasutada. Tavalised naelad puupaku sees moodustavad aga lausa omaette muusikariista.

Heli Mäe uuris õpilastelt tagasisidet:

- sai fantaasiapille teha; sai jalgu trampida ja plaksutada; sai laulda ja ise lavale minna
- oleks võinud kauem kesta; tore oli, et ta küsis, kas me soovime tundi hilineda
- olen ka ise muusikat teinud: raamatut kinni pannes, pudelitega kolistades, paberimapi nõõriga mängides, purkide ja pudelitega trummi mängides
- tean teda, sest mu isa valgustab ta esinemiskontserte; tean, et tema naine on Kristiina Ehin – luuletaja ja laulja ansamblis Naised Kõõgis
- oleks tahtnud ise ka lavale minna.

Jäätmetekke vähendamise nädal

Novembrikuu viimasel nädalal toimus koolis jäätmetekke vähendamise nädal. Selle korraldas Rohelise kooli meeskond. Nädala alguses käisid meeskonna liikmed igas klassis seletamas, miks ja millised ülesanded nädala jooksul täita tuleb. **Esmaspäeval** oli jäätmete sorteerimise päev. See tähendas seda, et paber (nt vanad vihikud, kirjutuspaber) läheb klassides olevatesse paberkorvidesse. Plast- ja klaaspudelid ning plekkpurgid tuli panna rohelistesse taarakastidesse. Biojätmed (nt banaanikoored) tuli visata kompostikasti, mitte olmeprügisse. **Teisipäeval** oli taimne lõuna. See tähendab, et kooliperlele pakuti taimset toitu. Sellega propageeriti rohkem köögi-, juur- ja puuvilju sööma. Taimne lõuna hakkab olema kaks kord kuus. Esimene roog oli **hirsotto**, uus maitse vajab harjumist. **Kolmapäeval** oli poevaba päev. Selle päeva eesmärk oli järgida oma tarbimist ja proovida tarbida vähem. Mida vähem me tarbime pakendatud toitu, seda vähem tekib prügi. Poemüüja Aime tundis küll sellel päeval õpilastest puudust. **Neljapäeval** koguti nutiprahti. Kooli pidi viima kõik oma katkised ja vanad laadijad, telefonid, tahvelarvutid või arvutid. Need koguti kokku ja viidi ümberkäitlemisele. Seoses sellega osalesime Kuusakoski kampaanias, kus oli võimalik ka auhindu võita. Pärnusse kogumispunkti viidi umbes 50 kg nutiprahti. **Reedel** kustutati digiprügi. Vaja oli kustutada kõik vanad kasutamata failid, pildid, tööd. Sellega sai säilitada töötavaid servereid puhtana.

Jäätmetekke vähendamise nädal läks korda. Kõik, mis plaanis oli, sai tehtud. Poes käidi ka vähem, mis oli väga hea. Mõeldi oma tarbimise üle ja sorteeriti ka isegi. Loodame, et nüüd hakatakse päriselt mõtlema oma tarbimise üle.

Seoses jäätmetekke vähendamise nädalaga kirjutasid inglise keele tundides õpilased üles oma nädala toidujäätmed. Enne seda vaatasid õpilased läbi ühe näite, kus üks tüdruk Inglismaalt tegi täpselt samamoodi. Õpilased pidid ära märkima, kuidas need jäätmed tekkisid, nt kogus oli liiga suur, või jäid üle naturaalsed jäätmed (banaanikoored jne), või maitse eelistuste tõttu läks toitu jäätmetesse. Eesmärk oli näha kui palju päriselt toitu raisku läheb ning kuidas vähem jäätmeid tekitada. [Mirabelja Kuurmann, 8.kl](#)

Ajaloo-olümpiaadi kangelased

Ajaloo-olümpiaadil saavutasid meie õpilased järjekordselt suurepäraseid tulemusi:

Rea Varik (5.kl, osales 7.kl vanuserühmas) – II koht

Lola Liivamägi (5.kl, osales 7.kl vanuserühmas) – III koht

Eric Smitt (6.kl) – III koht

Mirabelja Kuurmann (8.kl) – I koht

Roosmarii Roost (8.kl) – II koht

Renee Nurm (8.kl) – III koht

Carolina Treu (9.kl) – I koht

Rasmus Pihl (10.kl, Teine maailmasõda) – I koht

Mari-Ann Liidemaa (12.kl, Eesti 18. sajandil) – II koht

Mattias Sassor (12.kl, Teine maailmasõda) – II koht

Vabariiklikusse vooru pääsesid:

Mirabelja, Carolina, Rasmus ja Mari-Ann

Palju õnne õpilastele ja nende juhendajale õpetaja Ervinile!

Ajalooõpetaja **Ervin Rannik** puhkehetkel.

Veidike võib hinge tõmmata, et siis uue hooga vabariiklikule olümpiaadile vastu minna.

K. Nõu foto

Intervjuu näitlejaga

Nagu Kõmus kombeks on saanud, nii ka seekord avaldame järjekordse intervjuu kuulsusega. Liis Salumaa valis oma intervjuueeritavaks **Inga Lunge**.

Kus olete sündinud ja üles kasvanud?

Sündinud olen Tallinnas. Mu ema õppis veel sellel ajal ülikoolis. Nii juhtuski, et praktiliselt kohe pärast sündimist sattusin elama Pärnusse koos ema ja vanaemaga. Kui sain viieseks, siis kolisime Tallinnasse. Üles olen kasvanud Tallinna erinevates piirkondades: kesklinnas, vanalinnas, Nõmmel ja Viimsis. Oli selline kummaline aeg, et millegipärast kolisime hästi palju. Kõik kohad, kus elasime, olid siiski meie enda omad...aga ju siis oli aeg selline, või täiskasvanute soovid pidevas muutumises. Usun, et paljuski olen nende pidevate elukoha muutuste tõttu praegu palju paiksem ja naudin kodus olemist.

Inga Lunge. Foto: erakogu.

Millest tuli mõte minna näitlejaks õppima?

Olen unistanud lapsena erinevatest ametitest. Näitleja elukutse ei ole kunagi nende hulka kuulunud. Olen soovinud saada lilllemüüjaks, arstiks, juuksuriks, ärinaiseks. Teatritee sattus mulle ette, võib öelda, saatuse tahtel. Ma pigem kartsin esineda. Et sellest hirmust võitu saada, läksin keskkooli ajal näiteringi.

Pisike maailmaparandaja on minu sees alati olemas olnud. Taipasin laval olles, et saan publikut mõjutada. Suunata neid mõtlema olulistele asjadele. See meeldis mulle. Sealt edasi tulid juba ka sihid ülikooli ajal. Mulle meeldivad inimesed, minu jaoks on huvitav eelkõige iseendast ja seejärel ka teistest aru saada. Miks me käitume nii, nagu käitume, miks me tunneme ja reageerime vahel kummaliselt - see kõik on minu jaoks huvitav olnud. Alguses läksin õppima psühholoogiat ja alles siis astusin sisse teatri erialale.

Kui Te ei oleks näitleja, siis mis tööd Te teeksite?

Ma võiksin teha paljusid asju. Olen saanud paljusid asju teha ka ja mul on selle üle ääretult hea meel. Olen töötanud õpetajana koolis, annan siiani täiskasvanutele koolitusi, olen olnud müüja Sokose kaubamajas ja

kasvataja Tallinna Kurtide Koolis. Mine tea, võibolla kunagi olen ka lilllemüüja. Ma ei arva, et terve elu peab inimene tegema ainult ühte asja. Alati võib uuesti õppida ja suunda muuta. Ilmselt oleksin ka päris hea psühholoog või terapeut.

Milline on olnud Teie lemmik roll?

Minu lemmikud on alati need, millega hetke töötan. Teistest on jäänud vaid mälestus ja see ei pruugi kuigi täpne olla. Seega minu lemmikrollid on praegu Kihnu Virve „Kihnu Jenkas“ ja Helle lavastuses „Professor sai värskes õhu mürgituse“.

Millised emotsioonid valdasid Teid, kui esimese etenduse lõpetasite?

Ma enam ei tea, mida esimeseks pidada. Mängisin pisemaid rolle ka enne ülikooli. Aga ma arvan, et see tunne võis olla sarnane sellele, mida tunnen iga kord pärast esietendust. Selles on segu ärevusest, ebakindlusest, õnnest, rahulolust - tekib justkui hetkeline vaikus, kus tahaks olla omaette, kõik on tehtud ja korrata enam samamoodi ei saa.

Kas mõne etenduse ajal on tulnud ette apsakaid ning on olnud vajadus improviseerida?

Oi, seda tuleb palju ette. Vahel on mõned olukorrad naljakad, vahel piinlikud (no õnneks saab nende üle hiljem naerda). Minu viimane sünnipäev sattus ajale, kui mängisime „Professor sai värskes õhu mürgituse“ etendust Haapsalus. Mina sõitsin sinna Tartust ja teised tulid bussiga Tallinnast. Ju nad olid siis juba bussis välja mõtelnud, kuidas mind sellel päeval üllatada. Kusagil esimese vaatuse poole peal jooksis järsku Ott Sepp minu juurde ja enne oma repliiki pigistas tugevalt mul kätt ja ütles: „Palju õnne!“. Mul jooksis hetkeks juhe kokku. Kui järgmises stseenis leidis õnne soovimiseks koha Kalle Sepp, siis sain aru, et midagi kahtlast on teoksil. Ei ole mitte lihtne sellistes olukordades tõsiselt jääda ja oma tegelaskuju liini edasi mängida. Liina Tennosaar on üks selliseid partnereid, kes tihti mingi vimka laval välja mõtleb, Indrek Taalmaa samuti.

Jätkub.....

Ükskord suutis Indrek oma repliigi ajal sellist "jura" suust välja ajada, et ma lihtsalt ei pidanud vastu ja vappusin naerust. Keerasin ringi ja pidin järgmise dialoogi pidama Kalle Sepaga, aga seegi ei õnnestunud, sest Kallel olid naerust juba pisarad silmas ja ta lihtsalt jooksis lavalt minema.

Loomulikult on ka neid olukordi, kus kellelgi läheb tekst meelest ära ja siis tuleb kiiresti abiks olla ja kohapeal mingi väike improvisatsioon teha, et kolleeg jälle ree peale saaks.

Kas näitleja töö on raske?

On ja ei ole. Kraavi kaevata on füüsiliselt raske. Näitleja töö on selles mõttes huvitav, et sa kunagi ei tea, kas sa oma tööd igal õhtul oskad. Mõnel õhtul ei tule kõik niimoodi välja, nagu tahaks, kahtled endas. Kraavi kaevata oleks selles mõttes lihtsam - ikka kaevavad ühtemoodi. Teatritöö tähendab pidevat arengus olemist, pidevat õppimist, uue omandamist, uue avastamist. Mulle pigem meeldib, kui elus on keerulisi väljakutseid - muidu ei oleks ju huvitav. Ma ei suudaks rutiinselt teha aastast aastasse sama asja, samu liigutusi. Mu loominguline pool lihtsalt läheks niimoodi katki.

Kas Teile meeldib rohkem näidelda või laulda?

Ma ei ole laulja. Ma ei ole saanud selleks mingit erilist häälekooli. Ma ei tunne solfedžo aluseid. Aga ometi ma laulan ja tegelikult teen seda nii nagu näitleja. Elan loosse sisse, jutustan kuulajale lugu, maalin pilti nii, nagu mina oskan. Ma vajan mõlemat poolt oma ellu, kontserdil otse publikuga suheldes saan suunata tervet protsessi kuidagi täpsemini. Lavastuses olen enamasti ju ainult üks mutter suures tervikus.

Millised on Teie hobid väljaspool tööd?

Käin kalal kui selleks on head võimalused. Sõidan mootorrattaga. Ammu ei ole kudunud, aga mulle tegelikult juba lapsest saati väga meeldib kududa. Äkki kui veidi vanemaks jään, siis hakkam jälle kuduma. Mulle meeldib kalligraafia. Kirjutan igapäevaselt ka sullepeaga. Paar aastat tagasi värskendasin oma oskuseid Räpina Aianduskoolis ilukirja kursustel. Mulle meeldib kirjutada ja läbi selle ennast loominguliselt avada, ka seda võib pidada hobiks.

Milliseid õpetussõnu ütleksite noortele, kes tahavad ka lavakunstikooli astuda?

Noortel tuleb enamasti see otsus teha päris vara. Ma ei ole kindel, kas nad suudavad või oskavad mõelda sel hetkel suuremalt. Aga küll oleks ilus, kui võimalikult vara osataks iseendalt küsida "miks?". Milleks see on oluline? Kui see on vaid ego pinnalt tehtud otsus, siis ei pruugi isegi pärast ülikooli lõpetamist ja mõningast erialal töötamist saabuda rahulolu. Iseendaga rahu ja harmoonias olemine on tähtis. Aga kui tunned ära, et üks või teine tee, on sinu oma - siis on kõik õige, siis tuleb liikuda edasi. Usalda elu ja iseennast. Kõike tuleb ette, alati ei ole lihtne. Aga kui su enda sisemine kompass on õige, siis ei eksi sa teelt. Õppige eelkõige tundma iseennast, siis on ka teisi inimesi ja tegelaskujusid lihtsam mõista.

[Liis Salumaa, 11.kl](#)

Kas sa ajalehti loed?

23. veebruaril toimus algklassilastel väga hariv sündmus. Nende õpetajad olid ette valmistanud terve rida ülesandeid, kus tuli oma õpioskusi näidata. Elektroonilise Kahoot! viktoriini läbimine ei valmistanud lastele mingeid erilisi raskusi, sest see a-põlvkond ehk alfalased on juba enne sündi digiseadmega ühendatud ja äpis alla laetud.

Hoopis suurem väljakutse selle põlvkonna jaoks on leida vastused ajalehest, päris paberist ajalehest. Vestlesin õpilastega keset pingelist võistlusmängu ja kuulsin järgmist: ajalehest on raske infot leida, sest teksti on liiga palju, internetist on lihtsam, sest seal vajutad peale ja kohe saad vastuse, aga ajalehes pead enne lugema; Postimees Juuniorit nägid mitmed esimest korda; ajalehte Kõmu üldiselt ei teata; kodus teatakse paberajalehtedest Õhtulehte; üks poiss lehitseb mõnikord jahi- või sõjaajakirju, kui igav on; üks tüdruk kasutab ajalehti täitematerjalina mänguasjade tegemisel; uudiseid vaadatakse kodudes telekast või arvutist. **Heli Mäe**

Põlvkondade jaotused sünniaastate kaupa:

boomer'id – 1946-1964

x-põlvkond – 1965-1980

y-põlvkond – 1981-1996

z-põlvkond – 1997-2012

a-põlvkond ehk alfalased – 2013-2025

allikas: Eesti Päevaleht LP, 30.01.2022

Aga edasi? B-põlvkond?

Leht valmis tänu kõigile autoritele ja fotograafidele.
Toimetas H. Mäe. Trükikoda Adograaf OÜ

Kevin Matteus - spordipoiss

Kevin, kui kaua sa oled spordiga tegeleenud?

Hakkasin ujumistrennis käima, kui olin 5 aastane. Trenni oli Haapsalus, vanaema sõidutas mind sinna kaks korda nädalas. Aga mulle ei meeldinud seal, sest ma kartsin.

Mida sa kartsid?

Kartsin teisi, kartsin võistelda, olin siis arg.

Kuidas sa oskasid siis uue spordiala valida?

Vanaema ütles, et ma võiks hakata hoopis kergejõustikutrennis käima. Tegelenki nüüd siiani sellega, juba 9 aastat. Trennid on Haapsalus, treener on Kaja Ladva.

Mitu korda nädalas sul trenn on?

Kaks kord nädalas, aga tihti on ka rohkem, enne võistlusi on iga päev trenn, ka nädalavahetustel.

Ja transport on ikka sama?

Jah, vanaema sõidutab Haapsalusse ja tagasi.

Kui sul on nii palju trenne, siis kuidas sa oma koolitööd jõuad ära teha?

Ma teen kohe peale kooli ja mida ei jõua, siis teen pärast trenni.

Ma olen märganud, et kui sa puudud, siis sul on kõik inglise keele ülesanded, mida me teistega tunnis tegime, samuti ära tehtud. Harva esinev kohusetundlikkus. Miks sa teed?

Vanaema käsib. Alati ma päris kõiki asju ei jõua ära teha või ei oska.

Sa tegeled kergejõustikuga, aga mis su alad täpsemalt on?

Körgushüpe, kaugushüpe, kolmikhüpe, kuulitõuge, kettaheide, odavise, teivashüpe, 60m jooks, 60m tõkkejooks ja 1000m jooks.

Kõlab nagu Erki Nool. Kas kõik 10 ala tulevad sul ühtemoodi hästi välja?

Ei. 1000m jooks väga ei meeldi, sest siis ma olen lõpus nii väsinud. Treener on küll öelnud, et ma võiks kümnevõistleja olla.

Mis su lemmikalad on?

Körgushüpe. Mu rekordkõrgus on 1.70, aga see oli trennis. Võistlustel nii palju pole saanud. Mulle meeldib ka 60m jooks, parim aeg on 7.87.

Ma kuulsin, et sa olid eelmisel aastal Eesti meister kergejõustikus. Mis alal?

U14 vanuseklassis, kuulitõukes (13.89) ja kettaheites (39 m).

Nüüd sa oled 14 aastane ja võistled järgmises vanuseklassis. Kui hästi sul on läinud?

Saavutasin Eesti kergejõustiku sisemeistrivõistlustel U16 klassis kuulitõukes 2. koha.

Kui sulle öeldaks, et hakkame nüüd olümpiamängudeks treenima, siis millise ala sa valiks?

Kuulitõuke ja kettaheite.

Sa käid praegu 7. klassis. Kas sa edaspidi spordikoolis ei tahaks jätkata?

Ei. Mulle meeldib see, et ma saan kodust trenni käia.

Miks sulle meeldib nii kõval tasemel spordiga tegeleda?

Mulle meeldib võita.

Normaalne suhtumine. Ka Anett Kontaveit on öelnud, et talle meeldib võita. Mis sa arvad, kellelt sa oma spordigeenid oled saanud?

Vanaisalt (Paul Matteus). Ta tegi noorena palju sporti. Ta lemmikalad olid pikamaajooks, võrkpall ja koroon (mitte covid-19). Vanaisal on väga palju medaleid.

Koroonamäng. Foto: K-rauta.ee

Sinulgi on juba korralik medalikogu olemas. Kas on kedagi, keda sa soovid eriliselt tänada oma veel lühikese, kuid juba väga eduka sportlase karjääri puhul?

Jaa. Tahan tänada treenerit, vanaema ja vanaisa.

Foto: Lääne Elu, juuli 2021, intervjuueeris H. Mäe

Sõbrapäeva vallatused

← **Silver Sepp** lastega muusikat tegemas (vasakul) ja oma kuulsat naelapilli demonstreerimas ↓

← Nii südamlikult lõpetasid **Mari-Ann ja Markos** (12.kl) oma tantsu kodumaa 104. sünnipäeva aktusel. Fotot vaadates tahaks tsiteerida Fausti: „Verweile doch! Du bist so schön!“ – on arusaadav, et noored sooviks hetke peatada, kui saaks, sest napilt 100 päeva umbes ongi ainult jäänud, mil abiturientid suurde ellu laiali lendavad.